IKUINEN ELÄMÄ JA KUINKA SEN SAA

(Everlasting Life And How To Receive It)
54-1231 · Jeffersonville, Indiana, USA, 31.12.1954

1 …täällä tänä iltana ja kuulla näitä todistuksia ja erilaisia kiitollisuudenosoituksia, mitä hän on tehnyt ihmisille tänä menneenä vuotena. Ja minä haluan liittää oman todistukseni yhteen heidän kanssaan. Ajattelin noita sisaria tuolla, jotka todistivat *leivästä vetten yli*. Ja sitten, veli Slaughter ja veli Graham, jotka puhuivat siitä, kun kuolevaisen elämän yksikään pyörä ei enää liiku. Ehkä tässä ymmärrettiin väärin, mutta siellä, valtaistuimen edessä, Jumala ymmärtää kaiken kaikesta.

2 Ja niin me olemme täällä tänä iltana, ystävällisesti… En usko uuden sivun kääntämiseen tai semmoiseen, minä… se… Te vain käännätte sen takaisin seuraavana päivänä. Mutta, jos me vai tulisimme ja antautuisimme Jumalan palvontaan ja kiittäisimme Häntä siitä, mitä me–Hän on ollut meille ja pyytäisimme Häntä jatkamaan olemista kanssamme, se olisi melkein parasta.

3 Olen vähän väsynyt tänä iltana. Minä olin eräiden ihmisten kanssa eilen illalla, ja minä, no, minä=minä valvoin vähän pitkään. Ja tänään me olisimme liikkeellä, käytännössä koko päivän, ja niinpä olen vähän väsyksissä enkä viivy täällä ylhäällä kovin kauaa.

4 Mutta minä annan puhujanpöntön veli Funkille ja hän on meidän puhujamme. Ja sitten veli Wood, uskoisin, tulee seuraavaksi. Ja sitten, ja sitten…?… teemme kaikkemme. Hän sanoi tänään, etten sanoisi sitä täällä, mutta minähän juuri tein sen. Näen, että veli Funk istuu siellä takana ja pudistelee päätänsä. Se oli pikku vitsi hänestä, veljet. Ja… Mutta– ei se mitään, heillä on varmasti etuoikeus jatkaa siis– muutaman hetken päästä.

5 Ja niinpä meillä on useita puhujia tänä iltana täällä, näettehän. Niinpä meillä on kolme tuntia jäljellä ja niinpä me yritämme pitää oikein kiirettä niin ripeästi kuin voimme. Joskus…

6 Aivan vain tämä pikku asia, jonka haluan sanoa tällä kerralla, koskee sisaren todistusta äsken. Sisar Ledford, uskoisin, on nimi.

7 Minä niin kuin tein uuden säännön tässä, niin kuin tiedätte, jokin viikko sitten, tai, ihmisistä, jotka soittavat toimistoon. Ja sitten– ja sit-

ten veli Cox ja muut, esittää tapauksen minulle, mistä sitten onkin kyse. Ja antavat minun edetä siten kuin tunnen, että minua johdatetaan tekemään. Ja, voi, että, sillä tavalla se tehdään.

8 Yhtenä aamuna minä… olin käymässä läpi, ja monia soittoja… Ja sisar Lake, ja hänen poikansa oli ollut onnettomuudessa. Uskoisin, että veli Cox kertoi minulle siitä. Veli Cox… ja perna oli poistettu, ja oli kuolemaisillaan. Ja eräs toinen veli, jonka kanssa olin juuri ollut vuorilla, tänä vuonna, retkellä, ja hän makasi siellä, verenvuoto suolistossa, ehkä syöpä, ja Kaliforniassa, voi, joka puolella eri ihmisiä, jotka olivat sairaana. Ja minä olin ollut ulkona rukoilemassa.

9 Ja tulin sisään ja minä… Vaimoni oli sanonut minulle, että veli Slaughter oli soittanut, jostakin pikku… tai, sisar Slaughter, yksi, että pikkuinen tyttö oli täällä yhtenä sunnuntaina. Minä vain kävelin sisään ja istuuduin.

10 Ajattelin: ”Siis, rakas Jumala, nämä kaikki minulla on,” ja rukoilin niiden kaikkien puolesta. ”Ja mitä Sinä haluat minun tekevän?”

Ja yritin olla kuulolla tuosta pienestä vauvasta.

11 Siis, palasin katsomaan, oliko meille mitään tuosta pienestä vauvasta. Ja minä– minä soitin sisar Coxille saadakseni tietää jotakin tuosta pienestä vauvasta. Kukaan ei tuntunut tietävän mitään mistään vauvasta. Ei se ollut näky. Mutta oli vain painetta Hengessä ottaa pieni vauva– että ”pieni vauva”– sairaana. No, ainoa juttu jonka keksin, lähinnä, oli tuo lapsi, josta oli puhe, Kentuckyssä. No, se ei näyttänyt siltä, kun se mainittiin, se ei vain jotenkin asettunut kohdalleen. Ja olin– ajatellut, ehkä, siitä kenties tulisi vähän jokin näky. Muttei tullut– se ei muuttunut näyksi. Ja minä jatkoin ihmettelyä.

12 Palasin yksin huoneeseeni rukoilemaan ja ajattelin: ”Missähän päin on tuo lapsi? Minä… Muistankohan missään, että olisi tuollainen vauva?”

13 Ja viime sunnuntaina, tai viikon sunnuntaina, tai jotakin sinne päin, minä olin jossain istuskelemassa. Ja pieni tyttö tuli ja kuiskasi korvaani, minun takaani, ja sanoi: ”Rukoile minun pienen sisareni puolesta, vauva sisaren.” Ja se oli se pikkuinen Leopardin tyttö. Siis, hän voi olla täällä tänä iltana. En tiedä. Hän on pikkuinen tyllerö, oikein suloinen pikkuinen tyttö.

14 Ja minä satuin vain käännähtämään ympäri. Sanoin: ”Selvä, kultase-

ni," jotenkin niin. Ja niinpä vähän kuin painoi pääni ja aloin rukoilla tuon vauvan puolesta. Ja jatkoin eteenpäin, ja unohdin jutun.

15 Ja heti, kun se tuli minun mieleeni, jotakin tapahtui ja minä tiesin, että kyse oli Jumalasta.

16 Ja sitten, kun menin kysymään Medalta, missä– missä he asuivat eikä hän tarkalleen tiennyt, ja niin me katsoimme puhelinluettelosta ja saimme heidän numeronsa. Ja– ja minä sanoin: "Jotakin… Heillä on sairas vauva, uskoakseni. Tai, viikko sitten, tai jotakin, viikko tai kymmenen päivää sitten, heillä oli sairas vauva." Niinpä sanoin: "Tässä on nyt jotakin. Siis, odotahan sinä."

17 Ja minä soitin sinne, mutta kukaan ei vastannut. No, sitten minä soitin takaisin rouva Coxille ja tavoitin sen rouvan sieltä, hänen äitinsä. Ja– ja niinpä soitin hänen äidilleen ja hän sanoi: "No, mutta…" Kerroin, mistä on kyse.

18 Ja hän saattaa olla täällä tänä iltana, Olen pahoillani minä en tunnista tuota naista. Saatan tuntea hänet, jos näen hänen kasvonsa.

19 Mutta hän kertoi, että vauva oli sairaalassa, tosi huonona ja hänelle oli tehty verensiirto sillä erää. No, sanoin, "Sisar, en tiedä. En voi sanoa, että kyse on nyt näystä, koska sitä ei ole, mutta on jotakin, jota en saa liikutettua. Se vain pakottaa minua– tuon vauvan puoleen. Enkä minä voinut, siltä tuntui, tuo vauva oli vain edessäni." Niinpä vain jatkoin.

20 Ja minä sanoin: "Minä en nyt lähde, koska tiedän, että verensiirron antaminen sille kestää jonkin aikaa." Ja se annettiin tästä pään kautta, luulisin, niinpä… Minä tiedän, että se on hyvin tuskallista ja ikävää. Niinpä minä vain odotin, menin sisälle ja rukoilin lapsen puolesta ja valmistauduin. Ajattelin: "Tämä on se paikka, johon Herra johtaa minua."

21 Ja minä ryntäsin sairaalaan ja– ja pyysin saada nähdä tuota lasta. Ja minut lähetettiin sinne, missä tuo vauva oli. Ja huoneessa, tapasin äidin, joka istuu täällä läsnä. Ja hän sanoi minulle, että hänen äitinsä tavoitti hänet noin tuntia ennen sitä tai sinne päin, ja oli kertonut hänelle, että Herra painosti minua lähtemään tuon vauvan luo. Ja kun äiti palasi sängyn ääreen, se vauva makasi siellä nauraen potkiskellen ja jokellellen.

22 Niinpä menin sisälle, ja tuo pikku heppuli vain potkiskeli ja nauroi, imeskeli pikku pulloaan ja kaikkea. Aivan niin normaalina kuin kuka tahansa lapsi, jonka olet eläessäsi nähnyt. Ja minä vain panin käteni tuon pikkuisen päällä, nyt siis, ja siunasin sen ja kävelin ulos talosta.

23 Ja minä vain kuulin äidin sanovan, muutama hetki sitten, että se vietiin kotiin. Niinpä, se– se oli eilen, kun se tapahtui ja tänään vauva on terveenä kotona. Niinpä me olemme… Se oli…

24 Se oli parempaa kuin olisin puhunut sata puhelua– itsekseni. Olla hiljaa Herran edessä niin, että Hän voi sanoa sinulle, minne mennä ja joka kerta se toimii täydellisesti. Näettekö? Se on– se on Herran johtoa.

25 Nyt joku sanoo: "Mene tänne, veli Branham. Mene tänne." Te– te saatte aikaan sen päiväisen sotkun tälle, ja tälle, te… Jumala ei voi puhua teille.

26 Jos sinä vain istuisit alas ja sanot: "Kiitoksia," ja jättäisit asian Herran eteen. Sano: "Nyt, Herra, sinun palvelijasi, ja mitä Sinä…"

27 Mutta, nähkääs, Herra tietää, että minä menisin sinne heti, kun Hän puhuisi sydämelleni, Hän paransi tuon vauvan ennen kuin edes ehdin sinne. Näin on. Niinpä… Kyllä, vain. Nähkääs, se en ollutkaan minä, joka meni sinne.

Nyt, sinä sanot: "Mistä oli kyse, veli Branham?"

28 Nähkääs, meillä on Kristuksen ruumiissa lahjoja. Ja Pyhä Henki itsekin, tietoisena, mistä oli kyse, se esirukous siellä paikalla. Pyhä Henki painosti minua tuon vauvan puoleen, Ja heti, kun minä rukoilin vauvan puolesta, vaikkakin kotona, ja menin tuon lapsen tykö, koska se täytti sen, mitä Hän sanoi, Pyhä Henki rukoilee siellä, sellaisten asioiden puolesta, joita me emme edes ymmärrä. Näettekö? Eikö Hän olekin ihmeellinen?

29 Kuulkaapa, ystävät, tänä iltana minulla on niin paljon, mistä olla kiitollinen. En– en todella tiedä, mistä aloittaa enkä edes yritä. Minulla on… En minä tiedä.

30 Aion lukea jokusen sanan täältä Kirjoituksista ja puhua niistä, jos Herra suo.

31 Mutta ensin, haluan ilmaista kiitollisuuteni Jeesus Kristukselle, Jumalan Pojalle, joka on pelastanut minut ja pessyt minut omalla verellään, ja antanut tämän suurenmoisen, ihanan toivon, että jonain päivänä näen Hänet kasvoista kasvoihin. Enkä tule seisomaan siellä tuomiolla, koska Hänen verensä on jo lunastanut minut. Ja olen lunastettu tänä iltana Herran Jeesuksen Kristuksen verellä. Ja…

32 Mitä Hän on antanut minulle ollakseni saman valtakunnan kansalainen, kuin mihin tekin olette menossa, ja me olemme yhdessä yhteisperi-

jöitä Hänen kanssaan kirkkaudessa. Mikä ihana juttu se onkaan!

33 Ja minä istuskelin eilen illalla, ja puhuin joidenkin ihmisten kanssa, jotka ovat nyt läsnä. Ja tänään, kaukana Elizabethista alaspäin, erään veljen pöydässä, jossa me istuimme päivällisellä tänään… Ja me keskustelimme perustotuuksista, tai perusevankeliumista, joka meillä on, ja mikä realiteetti se onkaan ilman pienintä epäilyksen häivääkään. Meillä ei kerta kaikkiaan ole yhtään tilaa epäilykselle.

34 Tämä tabernaakkeli ja väki, sen jäsenet, ja Jeffersonvillen ihmiset ja lähiseudun, tulevat seisomaan tuomiolla syytettyinä. Jos me emme ole pelastettuja, me tulemme aivan varmasti siellä ilman mitään puolusteluja.

35 Jokin aika sitten, nuorena saarnaajana, kun oli ensimmäiset herätyskokoukseni, minä pidin niitä täällä, teltassa, tuolla kulmassa, jossa on majoitukset. Olin kastamassa ryhmää tuolla alhaalla joella tuona sunnuntai-iltapäivänä, kun Herran enkeli, ilmestyi ensimmäistä kertaa julkisesti, vahvistaakseen Sanoman, joka minun tuli puhua. Ja valo tuli alas taivaasta ja pysyi paikoillaan. Ihmisiä on ehkä täällä tabernaakkelissa tänä iltana, jotka olivat siellä ja näkivät tuon valon. Ja minä aloitin, puhuen siitä, ja niin edelleen. Ja tehän kaikki tiedätte, miten se kertomus menee, ja aina eteenpäin.

36 Ja ihmiset, joskus sanovat: "Se on vain mielikuvitusta." He lähtivät kokouksesta, jossa ihmiset näkivät sen ja kävelivät pois sanoen: "Minä näin sen." Toiset sanoivat: "Siis, en minä nähnyt sitä."

Siis, totta kai, Jumala antaa nähdä sen, jonka Hän haluaa näkevän.

37 Kun nuo viisaat miehet seurasivat noita tähtiä, ei ole historian häivääkään, tai mitään observatoriota tai mitään… Ja silloin aikaa mitattiin tähtien avulla. Mutta kukaan muu ei nähnyt tuota tähteä kuin nuo viisaat miehet. Näettekö? Näin on. Koska he etsivät sitä. Ja he odottivat näkevänsä sen, ja se johdatti heidät Kristuksen tykö. Ja silti, se ohitti jokaisen observatorion, ja se– vaikka ihmiset katselivat taivaalle kertoakseen mikä hetki on ja niin edelleen. Mutta, kukaan ei nähnyt sen kulkevat paitsi nuo viisaat miehet, sillä heidän oli tarkoitus nähdä se.

Jos Jumala tarkoittaa, että näet jotakin, sinä tulet kyllä näkemään sen.

38 Elia, joka oli Dootanissa silloin, hän katseli ympärilleen. Ja se palvelija katseli ympärilleen ja sanoi: "Voi, katso…" Assyrialaiset olivat leiriyty-

neet; mutta hänen…

39 Elia sanoi: "No, mutta, niitä jotka ovat meidän kanssamme on useampia, kuin niitä, jotka ovat heidän kanssaan." Hän katseli ympärilleen eikä hän voinut nähdä muuta kuin Elian seisomassa siinä. Hän sanoi… Hän…

40 "Jumala," hän sanoi: "Avaa tämän nuoren miehen silmät, Herra." Ja kun, samoilla silmillä, mutta näkeväksi tehdyillä silmillä, että, kun hän avasi silmänsä, tuon profeetan ympärillä oli tulivaunuja ja tulihevosia. Ja, nähkääs, hän… Se oli…

41 Se on jossain. Ja me tiedämme, että Hänen läsnäolonsa on Hänen uskovien lastensa kanssa.

42 Minä juttelin, sanoin… Huoneessa istui minun vaimoni ja me juttelimme tuosta samasta valosta, kun se tuli ja antoi ottaa siitä kuvan.

43 Ja juuri viittasin siihen tänä iltana tuohon ilmiöön, uskoisin, että ainakin yksi tai kaksi ihmistä, kolme ihmistä, luulisin, siellä oli, talossa nyt, jotka ovat David siellä takana, veli Wood ja sisar Wood olivat Houstonissa, Texasissa, kun tuo valokuva, kun Jumala antoi ottaa sen.

44 Siis, jos te seisoisitte tänä iltana ja katselisitte tuota enkeliä, kiertelemässä… Teitä on täällä monia, ehkä, jotka eivät ole sitä koskaan nähneet. Mutta nähdä tuo valo, Tulipatsas, joka johti Israelin lapsia, joka tuli vankiselliin Pietarin kanssa, ja– ja– ja vapautti hänet vankilasta, tämä sama Herran enkeli. Ja tässä se on, kaikkien noitten satojen jälkeen, kyllä, tuhansien vuosien, on täällä meidän kanssamme nyt. Näettekö? Ja siitä otettiin kuva seisomassa tässä, missä minä seisoin. Siis, ei, ei minun takiani, vaan seurakunnan, uskovaisten ruumiin. Näettekö, se on kaikille. Siis, huomatkaapa. Jos…

45 Minä– minä uskon, että se tosiaankin oli tulipatsas, joka johti Israelin lapsia Ettekö tekin usko siihen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] – todellakin Tulipatsas.

46 Ja itse asiassa, minä uskon, että tuo valo, joka tuli sinne vankilaan, ja– ja– ja, jossa Pietari oli. Ettekö tekin usko tuon todistuksen? [Seurakunta vastaa: "Aamen.] Minä uskon siihen koko sydämestäni, vielä enemmän kuin uskon, että nimeni on William Branham. Minä– minä uskon siihen. Näettekö? Minä uskon tuon kertomuksen.

47 Mutta silti, meillä on vielä ehdottomamman perustavaa laatua olevaa näyttöä siitä kuin se. Meillä on. Meillä on vielä ehdottomamman perus-

tavaa laatua olevaa näyttöä. Siis, minä uskon siihen uskon kautta.

48 Ja mitä, jos Herran enkeli seisoisi täällä nyt, kierrellen, ja se tehtäisiin näkyväksi jokainen teistä silmille. Se olisi tosi hyvä. Mutta, kun katsoo sen kuvaa, se todistaa vielä paljon enemmän, kuin jos sinä katselisit sitä omilla silmilläsi. Näettekö? Eikö olekin totta? Koska, sehän saattaisi olla teidän optinen harhanne. Mutta tuo meka… Tuo kamera ei ota optisia harhoja. Sitä se ei tee, koska se on– se on kamera. Ja se ottaa todellisen kuvan. Sen on oltava siellä paikalla, osuakseen linssiin. Näettekö?

49 Teillä voi olla optisia harhoja ja semmoisia, jotka näyttävät, että jotakin on olemassa, vaikka ei olekaan. Näettekö? Mutta, kun tuo kuva, joka…

50 Se olisi voinut olla psykologiaa. Sinä voit sanoa: "Näetkö tuon tuolla?" Ja jatkat vain sen sanomista: "Kyllä, minä uskon siihen." Ja uskot siihen niin kovasti, että sinä todella luulet näkeväsi sen, vaikka et näekään. Näettekö. Näin on. Mutta, se on psykologiaa. Mutta sinä… Sinut vain saadaan henkisesti painostettua siihen, niin että sinä– sinä todella kuvittelet, niin kuvittelet sitä niin kovasti, että siitä tulee tosiasia.

51 Sinä todella kuvittelet, että joku vihaa sinua, joskus. Eivätkä ihmiset vihaa sinua, mutta sinä kuvittelet, että vihaavat, ja sinä vain jatkat ajattelemista: "Ihmiset eivät pidä minusta." Ja ensimmäiseksi sinä alat vältellä tuota henkilöä, vaikka sinulle ei ole tehty mitään. Ja jonkin ajan päästä, jutusta tulee niin totta sinulle, niin että tosiaankin uskot, että tuo henkilö ei pidä sinusta. Ja sinä voit haukkua ihmisiä tai sanoa jotakin sinulle, esimerkiksi vaimosi tai miehesi tai joku naapuri tai joku semmoinen, kun tuo henkilö on täysin viaton mihinkään pahaan. Se johtuu siitä, että sinä vain kuvittelet sen niin, niin, että siitä tulee sinulle totta. Siis, ymmärrättekö mitä tarkoitan?

52 Mutta oikeastaan, kun valokuva otetaan, asian on oltava olemassa.

53 Niinpä, tänä iltana, olemme käyneet läpi, kuten veli Graham ilmaisi hetki sitten, seurakunnan monia ylä- ja alamäkiä ja sen semmoista. Olemme menneet läpi monien vaarojen, verkkojen ja ansojen. Meidät on luokiteltu erilaisiksi, on sanottu, että olisimme välinpitämättömiä, ja hihhuleita ja kaikenlaisia nimityksiä ja niin edelleen, ja semmoista.

54 Mutta silti, kaiken sen keskellä, jos tämä tabernaakkeli poltettaisiin maan tasalle tänä iltana, ja minä kuolisin, ja te muutkin lähtisitte, meidän todistuksemme on ehdottoman totta. Miljoonat ihmiset ovat tien-

neet siitä. Ja tieteellinen näyttö todistaa, ei ainoastaan sanamme, mitä, me olemme sanoneet tuosta Valosta. Ennen kuin tuosta enkelistä oli otettu kuva, todistettiin lapsesta saakka, että tuo valo on ollut matkassa. Vuosia… Monet teistä, jotka istutte täällä, ovat kuulleet minun puhuvan, vuosia ja vuosia ja tienneet kaiken siitä, vuosia ja vuosia ennen sen kuvan ottamista. Se oli täsmälleen sama juttu, josta me todistimme. Se osoittaa, että olette puhuneet totta. Se on ehdottomasti totta.

55 Niinpä, tänä iltana, olen kiitollinen tietäessäni, että suuri Jehova, Jumala, tuo, joka jyrisi Siinainvuorella, joka kerran seisoi vuorella ja opetti autuuksista, joka nousi kuolleista, on keskellämme tänä iltana ja on tuo sama. Niin kuin Hän oli silloin, Hän on tänäänkin ja tulee olemaan ikuisesti.

56 Ja ajatella, että Hän, taivaan Jumala, alentui tulemaan alas ja olemaan tekemisissä sellaisen kanssa kuin minä, ja meidän täällä, vähäpätöisten ihmisten, joilla ei ole paljoa tämän maailman hyvää. Ja todella, lukutaidoton, olen. Ja silti, Hän rakasti minua niin paljon, että Hän tuli alas ja pelasti minut armonsa kautta. Ei mitään, mitä olisin ansainnut, tai olisi voinut tehdä, vaan Hän pelasti minut, koska ennen maailman perustamista, Hän määräsi minut ennalta tulemaan pelastetuksi oman ennalta tietämisensä kautta, ennen kuin maailma alkoi. Ja joka ihminen, joka on pelastettu, Hän teki sen saman asian heille. Voi, miten ihmeellinen juttu. Mikä ihmeellinen mahdollisuus se onkaan.

57 Ja minun koko sydämeni toive tälle vuodelle, jos Jumala kuulee minun rukoukseni…

58 En ehkä voi olla aivan puoleen yöhön asti. Minulla on tuolla kaksi pientä tyttöä, joita rupeaa nukuttamaan ja rupeavat kitisemään ja itkemään. Minun on vietävä heidät ensin pois.

59 Ja haluan sanoa tämän, jos en saa tilaisuutta tulla takaisin tänne ja todistaa, että minä– minä haluan kiittää teitä jokaista rukouksistanne, jotka olette rukoilleet puolestani. Jos te milloinkaan jätätte minut pulaan, olen mennyttä. Kyse on siitä, että te kannattelette minua rukouksella; sillä tavalla minä jatkan taisteluun.

60 Ja mi– minä rakastan teitä, kuten veli sanoi hetki sitten, koko sydämestäni. En pääse tulemaan tänne sillä tavalla kuin minun pitäisi. En pääse katsomaan ihmisiä ja sananpalvelijaamme täällä kotona niin kuin haluaisin, niin kuin pohjimmiltaan haluaisin. Mutta, minä olen vain ih-

minen, ja mi– minun aikani ja voimani ovat hyvin rajalliset, ja niin edelleen.

61 Ja nyt… Mutta Jumalan avulla, jos Hän auttaa minua, haluaisin tästä vuodesta tulevan elämäni paras vuosi. Olen nyt, Jumalan armosta, voittanut Kristukselle yli puoli miljoonaa sielua, ja toivon, että saisin kasvatetuksi sen täyteen miljoonaan, jos Jumala suo. Koska, jos Jumala suo, haluan alkaa jatkaa taas ulkomaiden läpikäymistä heti, kun talous, ja niin edelleen, antaa periksi, kun voin. Ja lähteä tuonne muihin maihin, jossa me voitamme niin monia tuhansia kerrallaan.

62 Ja tiedän, että päivä on pitkälle kulunut. Hetket on kutakuinkin käytetty. Hämärä on laskeutumassa, ystävät, ja haluan tehdä kaikkeni, sillä nyt on ainoa aika, jolloin sinä ja minä tulemme olemaan kuolevaisia. Tämä on ainoa hetki, jolloin meillä on etuoikeus, koko iankaikkisuudesta, voittaa joku Kristukselle. Tehkäämme se, kaikki, minkä voimme. Käyttäkäämme jokainen hetki, jonka vain voimme, Hänen kunniakseen. Se on minun aikomukseni tänä tulevana vuotena. Ja Jumalan avulla, teidän rukouksienne, minä suoriudun siitä. Rukoilkaa siis minun puolestani.

63 Ja nyt, painakaamme päämme hetkeksi avataksemme Sanan.

64 Isä, tässä edessäni on Sinun iankaikkinen Sanasi. "Eikä kukaan, taivaassa tai maan päällä, ollut arvollinen ottamaan Kirjaa, avaamaan sinettejä tai katsomaan siihen, kuin Karitsa, joka oli teurastettu maailman perustamisesta asti. Nyt, me pyydämme Häntä. Ja jos me olemme saaneet armon Sinun silmissäsi, me rukoilemme, oi Jumalan Karitsa, että Sinä ottaisit nämä vähät hetket nyt, kun me käännämme sivuja Sinun Sanastasi, ja avaisit sen meidän sydämillemme, sillä me pyydämme sitä Jeesuksen nimessä. Aamen.

65 Nyt, aioin tutkia hetkisen tänään iltapäivällä muutamia asioita, joista puhuisin tänä iltana, mutten saanut tehtyä sitä ajoissa. Niinpä minun vaimoni tuli Billyn kanssa, ja mi– minun piti vain ottaa ja vain– todella selailla Raamattua läpi.

66 Ja minä ajattelin: "No, minäpä menen tuohon Melkisedekiin." Ja ajattelin: "Voi, jos otan sen, niin toisille veljille eivät saisi yhtään aikaa puhua." Ja se siitä, minä panin sen syrjään muutamaksi päiväksi, jos Herra suo, siksi kun meillä on runsaasti aikaa. Nyt…

67 Ja sitten minä löysin Ap.t. 10. luvun, joka kertoo alkuseurakunnasta. Ja jos joku haluaa, ja hänellä on Raamattu, kääntää Ap.t. 10. luvun esiin

aivan pieneksi kehotukseksi, muutamaksi hetkeksi…

68 Ja kääntäessänne, minä annan pientä esikatselua taustasta. Viime sunnuntaina, viikko sitten, uskoisin nyt, tai viime sunnuntaina se oli, viikko sitten, me tarkastelimme kirjaa: Apostolien teot, alkuseurakuntaan liittyen. Olimme Ap.t. 2:ssa, luulisin. Kun he siellä antoivat kaiken mennä, ja menivät omaan… Miten se… Pietari sanoi ihmisille, miten heidän piti katua ja ottaa kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen syntien anteeksi saamiseksi, ja saada Pyhä Henki.

69 Nyt, minä haluan ilmaista jotakin. Tuleeko [kuuluuko] kaikki hyvin täältä lavalta? [Veli Neville sanoo: "Aamen."]

70 Katsokaa. Nähkääs, jokainen on aina sanonut: "Bill-veli, sinua ei kukaan ymmärrä." No, minä olen vähän omituinen, mutta tiedättehän, mutta ei minulla ole tarkoitus olla. Mutta, minulla on ajatuksia asioista ja vakaumukseni. Siis, olen ollut täysin…

71 Olen täysin vakuuttunut siitä, että monet asiat joita– joita on Kirjoituksissa, jotka ovat apostolisia, että me emme toteuta niitä nykyään.

72 Ja esimerkiksi, yksi juttu, monet ovat sanoneet: "Miten, kun sinä olet poissa noissa evankelisissa kokouksissa, kuinka sinä saat 30000 ihmistä alttarille pelastetuksi?" Ei ihmisen tarvitse tulla alttarille tullakseen pelastetuksi. Ainoa, mitä teidän pitää tehdä, on uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen. Pitääkö paikkansa?

73 Minä haluan kysyä teiltä jotain, ajatelkaapa sitä, sitten minä otan teidän kirjeitänne tällä tulevalla viikolla. Näettekö? Voi…

74 Minä en voi olla katolinen. Mutta katolinen uskoo, että tämä Sana on innoitettu, mutta kirkko on Sanan yläpuolella. En voi olla protestantti, koska protestantti hyväksyy vain sen verran kuin hänelle sopii, ja loppu ei olekaan sitten innoitettua.

75 Siis, minä uskon, että, mitä Raamattu sanoo, se on totta. Minä uskon, että se on Jumalan Sana. Ja sen uskoakseni, minun on luovutettava koko elämäni ja koko tahtoni sille, sille, uskoakseni, että se on totta, ettei ole mitään muuta totuutta kuin se. Siihen ei voi lisätä mitään eikä ottaa mitään pois. Ja niin sen asian pitääkin olla. "Ja joka ottaa pois siitä kirjasta, tai lisää siihen, se otetaan pois Elämän Kirjasta," Jumala sanoo Ilmestyskirjassa: "Joka ottaa pois tai lisää tähän…" Se on Jumalan täydellinen tahto ja Jeesuksen Kristuksen ilmestys ihmisille. Näin on. Siis, ja niin tehdäkseni, minun on uskottava, että Jumalan Sana on ehdoton to-

tuus.

76 Ja Ap.t. 2:38, kuin Pietari sanoi: "Kääntykää, jokainen teistä." [KJV: "katukaa"]

77 Ihmiset kysyivät: "Miehet, veljet, mitä meidän pitää tehdä ensin?" He halusivat pelastua.

78 Nyt, kuunnelkaas. Hän puhuu siinä uskottomille. Siis, kuunnelkaapa, mitä hän sanoi. Hän sanoi: "Katukaa, kukin teistä." No, mitä "katua" tarkoittaa? "Katua" tarkoittaa "olla pahoillaan siitä, mitä on tehnyt."

79 Esimerkiksi, mitäs, jos minä nyt kääntyisin ympäri tästä, ja löisin veljeäni ilman syytä ja haluaisin katua sitä. Minä sanoisin: "Veli Neville, olen pahoillani [anteeksi– suom. huom.] että minä tein sen." Näettekö? No, sitten, jos minä sanoisin, "Olen pahoillani," ja tarkoitan sitä koko sydämestäni, silloin olen katuvainen.

80 Ja, jos, minä olen syntieni tähden pahoillani ja pyydän Jumalaa antamaan anteeksi, niin olen katuvainen. Onko se näin? Selvä. Pietari sanoi: "Kääntykää (tai, katukaa syntejänne), ja sitten teidät kastetaan Jeesuksen Kristuksen nimeen, syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan." Onko se totta? [Seurakunta sanoo: "Aamen.] Selvä. Sisällä talossa, kun…

81 Ja siinä talossa, kun Paavali ja Silas pitivät kokousta, ja heidät pantiin vankilaan, hakattiin, koska he olivat ajaneet ulos pahan hengen siitä ennustajasta… Ja kun he olivat Filipin vankilassa ja sinä yönä, kun he lauloivat lauluja, ja he… Herra lähetti maanjäristyksen, ja vavisutti vankilaa niin kovasti, että se– kahleet tipahtivat heidän käsistään. Vanginvartija otti miekan tappaakseen itsensä. Ja Paavali sanoi: "Katso, ettet tee itsellesi pahaa, sillä me kaikki olemme täällä." Ja hän sanoi, että mitä hän voisi tehdä pelastuakseen. Hän sanoi: "*Usko* Herraan Jeesukseen Kristukseen, sinä ja perhekuntasi– koko sydämestäsi, niin sinä pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi." Huomatkaa: "Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen."

82 Siis, jos mies on pahoillaan syntiensä takia… Haluan ottaa tämän rauhallisesti, niin että se uppoaa todella syvälle. Jos mies on pahoillaan synneistään ja katuu, on pahoillaan synneistään ja ottaa Jeesuksen Kristuksen vastaan pelastajana synneistään, ja kastetaan Jeesuksen Kristuksen nimeen, Jumalalla on velvollisuus tuona samana hetkenä antaa tuolle miehelle Pyhän Hengen kaste. Jos ei olisi, ei Hän voi… Hän ei pitäisi sanaansa. Onko asia näin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

83 Siis, miksi kaikkia näitä viipymiskokouksia sitten on? Miksi meillä pitäisi olla kaikkia noita todisteita ja asioita?

84 Siis, Jeesus sanoi Joh. 5:24: "Sillä, joka kuulee minun sanani ja uskoo Häneen, joka minut lähetti, *on* iankaikkinen elämä." Siis, jos iankaikkinen elämä… mitä sana *iankaikkinen* tarkoittaa? Se tarkoittaa: "Ilman loppua." Jos, hän– jos hän… "Sillä, joka kuulee minun sanani ja uskoo Häneen, joka minut lähetti, on elämä ilman loppua."

85 Miksi kaikki tuo, että palataan takaisin ja– ja että yritetään pelastua taas uudestaan ja kaikki nämä asiat, sitten?

86 Jos sinulla on elämä ilman loppua, sinä et voi kuolla. Sinun elämäsi ei voi, koska sinulla on Iankaikkinen Elämä.

87 Siis, jos joku haluaa tarkistaa tuon sanan, se löytyy sieltä, kreikan sana on "zoe, z-o-e," kreikan sana joka tarkoittaa "Jumalan elämä."

88 Koska se kestää iankaiken. Ainoa asia, joka on iankaikkinen, ja se on Jumala. Hän on: "Iankaikkisesta iankaikkiseen, sinä olet Jumala." Siis, jos Hän on iankaikkisesta iankaikkiseen ja on antanut sinulle iankaikkisesti Iankaikkisen Elämän, silloin sinusta on tullut osa Hänen iankaikkista olemustaan. Onko se näin? Ja jos, sinusta on tullut osa Hänen iankaikkista olemustaan, se tekee sinusta Hänen poikansa tai tyttärensä, joka täyttää täsmälleen sananpaikan, joka sanoo: "Me olemme Jumalan poikia ja tyttäriä." Onko se näin?

89 Milloin sinä sait sen? Silloin, kun huusit? Silloin, kun menit alttarille? Kun puhuit kielillä? Kun sinä uskoit! Me kastamme niin monia, jotka eivät usko. Me kuulemme niin monien puhuvan kielillä, jotka eivät usko. Me olemme kiihdyttäneet ihmiset todistelun tilaan ja tehneet juttuja ja ottaneet niitä esille ja sanoneet: "Kun sinä teet tämän, sinulla on se." Raamatussa ei ole mitään, missään kohdassa Raamatussa, jonka perusteella te voisitte määritellä tarkasti, että ihminen olisi kristitty: "koska hän tekee tätä, hän on kristitty."

90 Hän on kristitty, koska hän uskoo. Ja hänen oma elämänsä kantaa Hengen hedelmää riippumatta siitä, mitä hän tekee. Näettekö? Siinä se. Siis, ja kun sinä uskot, sinä vastaanotat iankaikkisen elämän. Ja Iankaikkinen Elämä on Jumala ja Jumala on Pyhä Henki. Pitääkö paikkansa?

91 Jos, Jumala ja Pyhä Henki eivät ole sama persoona, Jeesuksella oli kaksi isää. Jeesus sanoi, että Jumala oli Hänen Isänsä ja Raamattu sanoo, että Pyhä Henki on Hänen Isänsä. Niinpä ne molemmat ovat tuo sama

Persoona.

92 Ja jos sinä otat Jumalan vastaan, iankaikkinen elämä itsessäsi, niin mitä sinä silloin olet saanut? Sen juuri minä haluan tietää. Ymmärsittekö ajatuksen?

93 Me olemme niin täynnä teoriaa, siis seurakunta on ollut, koska se on kirkkokunnallistunut. Kirkkokunta käsittää *näin*, ihmiset uskovat *tähän*. Siitä tehdään kirkkokunta. Ei voida enää liikkua siitä yhtään eteenpäin.

94 Mutta, Jumala seurakunta liikkuu kaiken aikaa, jatkaa eteenpäin. Se vain poistuu ja jättää kirkkokunnallisuuden istumaan taakseen. Se on mennyt Lutherista eteenpäin. Se on mennyt metodisteista eteenpäin. Se on mennyt baptisteista eteenpäin. Se on mennyt presbyteereistä eteenpäin, ja se menee poispäin helluntailaisista. Varmasti. Koska Iankaikkinen Elämä menee eteenpäin. Näettekö? Ja sinä saat sen, koska– miksi? Sinä uskot Herraan Jeesukseen Kristukseen.

95 On olemassa vain kaksi asiaa. Kuunnelkaapa: sinä olet joko uskoton tai uskovainen.

96 On joko päivä tai yö. Onko näin? Siis, minä en voi sanoa: "Tämän verran on– on– on yö. Vain se, mitä minä näen tuon ikkunan läpi, vain se on yötä." Ei, ei. Koko juttu on yötä. Näin on.

97 Siis, savu… Niin kuin olen usein sanonut, tupakanpoltto, mällin pureskelu ja viskinjuonti eivät ole syntiä. Ne ovat synnin ominaispiirteitä. Sinä teet sitä, koska olet uskoton [/uskosta osaton– suom.].

98 Ja vanhurskaan ja pyhän ja rauhallisen ja maltillisen ja hiljaisen ja rakastettavan ja– seurallisen elämän ja niin edelleen, eläminen ei johdu siitä, että olet kristitty. Ne ovat vain kristillisyyden ominaispiirteitä. Se johtuu siitä, mitä sinun sisälläsi on, saa sen aikaan. Ja jos, sinä vain teeskentelet sitä, tai teet asioita siksi, että sinun pitäisi olla kristitty– sinä olet näyttelijä– näin on– jos et elä elämääsi suloisesti. Koska jokin sinussa tulee ulos, se saa sinut tuntemaan sillä lailla.

99 Sinä kyllä menet koetusten ja ongelmien läpi ja ylä-, ja alamäkien, ja väärinymmärrysten; niillä ei ole sen kanssa mitään tekemistä.

100 Kun Israel luopui ja lähti Egyptiin, he luopuivat. He eivät menettäneet liittoaan; he menettivät pelastuksensa ilon.

101 Daavid ei sanonut: "Palauta minun pelastukseni," hän sanoi: "palauta minun pelastukseni riemu." Hänen pelastuksensa oli pysyttävä samana. Mutta hän lähti väärälle tielle ja menetti pelastuksensa ilon. Ymmär-

rättekö, mitä minä tarkoitan?

102 Milloin sinä pelastuit? Milloin sinut pyhitettiin? Milloin sinut täytettiin Pyhällä Hengellä? Kun sinä uskoit Herraan Jeesukseen Kristukseen. Sillä siinä sinä otit vastaan iankaikkisen elämän.

103 Mutta sitten, siitä eteenpäin, sinä aloit kasvaa. Aloit kasvaa. Kasvoit pyhityksen läpi, Pyhän Hengen läpi ja kielilläpuhumisen läpi ja läpi näitten kaikkien asioiden täällä.

104 Mutta, Elämän sinä otit vastaan silloin, kun sinä uskoit. Ymmärrättekö, mitä tarkoitan? Ja nyt, se ei… Joillakin ihmisillä on jo Elämä ja te yritätte saada heidät tekemään jotakin, kun he eivät edes vielä ole saavuttaneet sitä tilaa. Ja helluntaikansa ei ole koskaan… ei ole tullut vielä tuohon tilaan, johon Seurakunta on nyt tulossa: lapseksi ottamiseen [Vrt. KJV. Room. 8:15] tai poikien asettamiseen paikalleen.

105 Siis, Vanhassa Testamentissa, kun poika oli syntynyt johonkin kotiin hän ei ollut poika siksi, että oli syntynyt johonkin kotiin. Minun poikani on poikani, kun hän syntyi minulle.

106 Ja sitten helluntaiseurakunta synnytti, tai saavutti sen, jota kutsutaan syntymäksi, uudeksi syntymäksi, tai Pyhän Hengen seurakunnaksi, että se oli syntynyt Jumalan valtakuntaan.

107 Siis, nyt, Vanhassa testamentissa… Siis, Efesolaiskirjeessä 1. luvussa sanotaan: "Meidät on määrätty edeltäpäin lapseuteen." Siis, lapseuteen? Katsokaapa sitä: "Lapseuteen" ["pojiksi ottamiseen" KJV]. Kyllä vain.

108 Ja mies, Vanhassa testamentissa, kun poika syntyi taloon, hän oli poika, kun hän syntyi. Mutta hänellä oli tuutori, joka kasvatti lapsen, kunnes hän tuli tiettyyn ikään. Silloin, jos tämä tuutori– jos isälle tuotiin sana, että lapsi oli varteenotettava ja kunnollinen ja kaikkea… Siis, sillä oli… Hänet– hänet silloin otettiin tuohon perheeseen. Monet teistä Vanhan testamentin lukijoista tietävät, että siitä on sananpaikka. Hänet otettiin perheeseen. Mutta, jos hän ei ollut, hän pysyi silti poikana, mutta häntä ei hyväksytty. Ja sitten, jos hänet hyväksyttiin, hänet tuotiin kadulle, pantiin puku päälle ja pidettiin seremonia. Ja sitten, tuon pojan allekirjoitus shekissä merkitsi samaa kuin hänen isänsä -, aivan samaa, sillä hänet oli hyväksytty täyteen yhteyteen perheen kanssa.

109 Jumala otti lapsekseen oman Poikansa, kun Hän vei Hänet ylös. Otti Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen todistajiksi: "Kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla asia on vahva." Ja menivät sinne ylös ja Jumala

varjosi Kristuksen. Pyhä Henki varjosi Kristuksen ja Hänen vaatteensa loistivat kuin aurinko. Onko näin? Ja Jumala itse sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa Häntä." Toisin sanoen: "Siinä se on. Se, mitä Hän sanoo, on kaikki kaikessa. " Ja sitten Hänelle annettiin yhtäläiset… Ja, totta kai, kyse oli Jumalasta, mutta Jumalasta Jeesuksen Kristuksen ruumiissa, ilmaisten itsensä ihmisille. Ja siinä paikassa Jumala hyväksyi oman Poikansa pojaksi.

110 Ja nyt, kun helluntaiseurakunta ja nämä ihmiset täällä viime päivinä, jotka alkavat päästä perille omasta uudesta syntymästään, uudesti syntymisestään, he ajattelivat, että se siitä. Eihän toki. Teidän ylä-, ja alamäkenne ja sisään ja ulos, ja sen semmoiset. Ei Jumala voi asettaa teitä pojan asemaan.

111 Mutta, kun te pysytte Valtakunnassa, pysytte Evankeliumissa, pysytte oikealla tiellä, niin jonain päivänä Jumala kutsuu teidät ja asettaa sivuun, hyväksyy pojakseen, ihmisten edessä, ja antaa teille jotakin, jolla tullaan vavisuttamaan kansoja. Ymmärrättekö, mitä tarkoitan? Sitä on perheeseen [/sukuun] hyväksyminen.

112 Nyt, nämä, jotka olivat seuranneet Häntä: Pietari, Jaakob ja Johannes… Me puhumme tänä iltana Pietarista, suuresta näystä, kuinka nuo miehet elivät sinä aikana.

113 Ja nyt, ensinnäkin, täällä jäljempänä 20. tai 32. jakeessa, edellisessä luvussa, 9. luvussa. [Ap.t. suom. huom.]

> *Ja tapahtui, että Pietari, kiertäessään kaikkien luona tuli myöskin niiden pyhien tykö, jotka asuivat Lyddassa.*
>
> *Siellä hän tapasi Aineas nimisen miehen, joka kahdeksan vuotta oli maannut vuoteessaan ja oli halvattu.*
>
> *Ja Pietari sanoi hänelle: "Aineas, Jeesus Kristus parantaa sinut; nouse ja korjaa vuoteesi." Ja kohta hän nousi.*

114 Katsokaapa. Siis, katsokaa, mitä tapahtui.

> *Ja kaikki Lyddan ja Saaronin asukkaat... (Kuulkaas tätä.) ... he kääntyivät Herran tykö.*

115 …Koska mies, joka oli halvaantunut parani, koko maa kääntyi Herran puoleen koska joku mies parani halvauksesta.

116 Ja tänään, kuolleet nousevat ylös, ja ihmiset sanovat: "Se on demonologiaa. Se on psykologiaa. Se on psyykkistä telepatiaa. Tuo henkilö ei alkuaankaan ollut kuollut." Näettekö te eron? Meidän välinpitämättömyy-

temme Jumalaa kohtaan on määrännyt sen, mitä me saamme nykyään. Me tulemme saamaan osaksemme jumalallisen tuomion. Koko maailma vapisee juuri nyt, päälle ryömivien tuomioiden vaikutusten alla.

117 Joku sananpalvelija voi ehkä löytää sen [sananpaikan] muutamassa minuutissa, sen lähestyvän tuomion. Ja minä toivon, että löytävät, joka tapauksessa– lähestyvän tuomion.

118 Koska, koko maailma on valmis; se vapisee. Jokainen kansakunta vapisee. Eikö teistäkin tunnu siltä, että Venäjäkin vapisee? Yhdysvallat ja merensaaret vapisevat. "Kuka viskaa ensimmäisen atomipommin?" Kun niin tapahtuu, se suistaa koko jutun radaltaan, eikä ole… Joka… Kobolttipommi, mitäs, jos jokunen niitä päästetään irti? Maan kamaralla ei tule olemaan edes yhtä kärpästä tai hyönteistäkään jäljellä.

119 Se on juuri nyt pahojen, syntisten, helvettiin matkalla olevien miesten käsissä. Ja sinun määränpääsi tämän maapallon matkassa (sanoin, maapallon matkassa), on jätetty pahojen ja syntisten miesten käsiin. Sinun on parasta pitää silmällä, minkä vakuudeksi sielusi on pantattu. Jo sitä ei ole pantattu taivasta ja Jumalaa kohti, käänny tänä iltana koko sydämestäsi äläkä anna vanhan vuoden mennä menojaan ilman, että käännyt Jumalan puoleen. Sillä sinun maallisen määränpääsi päättävät pahat, raa'at, kylmäsydämiset ja jumalattomat miehet. Siihen juuri sinun– sinun ruumiisi on määrätty. Mitä hyvänsä he nyt haluavatkin, se päättää päiväsi. Jumala, ole armollinen!

120 Ja Jumala rakastavassa armossaan, lähettää merkkejä ja ihmeitä ja ihmetekoja ja kaikkea ja saarnaa Ilosanomaa ja ihmiset vain kääntävät jatkuvasti päänsä kohti– poispäin siitä. Niin, kuinka voit odottaa muuta kuin tuomiota? Sen täytyy tulla osaksesi.

121 Ja, kun yksi mies parani halvauksesta, niin koko maa kääntyi Kristuksen puoleen!

122 Ja täällä, missä meillä on kuninkaita ja mahtimiehiä, monarkkeja ja kansanedustajia ja kaikkea muutakin. Ja kärsimyksiä ja sairauksia ja kuolleita ja poisnukkuneita ja nähdä kuinka he nousevat ylös jälleen elämään ja kansakunta vain halveksii ja nauraa sille; niin, mitä meillä enää muuta on jäljellä kuin tuomio?

123 Voi veliseni, jos koskaan on ollut aika, niin tänään Jumala herättelee kansaansa. Tänä tulevana vuotena, Jumala voidelkoon sananpalvelijansa kuin tulenliekeiksi, sillä nyt eletään viimeisiä päiviä ja on sulkemisaika.

124 Kuunnelkaapa tätä. Tämä sama mies tuli… oli tyttö nimeltä Tabita– Tabita, joka tarkoittaa "Dorkas," joka kuoli ollessaan siellä. Ja Pietari oli Joppessa. Häntä lähetettiin noutamaan ja hänet tavattiin ja tuotiin sinne. Ja hän käveli suoraan sinne, missä hän makasi ruumiina, ja ihmiset pantiin ulos sieltä ja hän polvistui ja rukoili. Ja niin tehdessään, hän kumartui ja otti tytön kädestä kiinni ja nosti hänet ylös, ja hän oli taas terve ja elossa.

125 Ja katsokaapa, mitä tapahtui.

Ja Pietari viipyi Joppessa jonkun aikaa... Juuri sitä ennen.

Ja se tuli tiedoksi koko Joppessa, ja monet uskoivat Herraan.

Monet uskoivat.

126 Ja tänään sanottaisiin: "Mahtoikohan hän ollenkaan olla kuollut. Hän oli vain– koomassa tai jotain sen tapaista. Minä en semmoiseen usko." Ja kaikelle keksitään selityksiä. Ja kun yliluonnolliselle Raamatussa keksitään selityksiä, sillä selitetään pois koko Jumala, jota te palvotte. Varmasti selitetään. Hän on yliluonnollinen Jumala. Selvä.

127 Mutta, pysäyttikö se apostolit? Veliseni, he olivat olleet Jeesuksen kanssa. He eivät välittäneet siitä, mitä muut sanoivat. Heidät kutsuttiin paikalle kerran ja heille sanottiin, että ihmeiden aika on ohi, ja heidät ruoskittiin ja pantiin vankilaan ja pidettiin siellä koko yö, ja seuraavana aamuna heidät pantiin oikeuteen. Ja saatiin selville, että he olivat koulunkäymättömiä ja oppimattomia miehiä. Mutta se kyllä huomattiin, että he olivat olleet Jeesuksen kanssa.

128 Ja päästyään vapaaksi, he eivät todellakaan enää kääntyneet seminaarin puoleen. He menivät. He menivät omiensa keskuuteen. Ja, kun kokoonnuttiin, kertoivat, mitä Herra oli tehnyt, he kokoontuivat ja rukoilivat tämän rukouksen: "Herra, miksi pakanat…" on sen täyttymys, minkä profeetta puhui, totta kai, "Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?" He sanoivat: "Ja anna todella meille voima ojentamalla pyhän lapsesi, Jeesuksen käsi, parantamaan sairaat, että ihmeitä ja merkkejä tapahtuisi." Ja, kun ihmiset rukoilivat sitä, yksimielisesti siinä paikassa, koko rakennus tärisi, jossa he olivat kokoontuneina.

129 Se, mitä me tarvitsemme tänä iltana, on yhtenäisyys, rukouskokous, jossa me sidomme itsemme yhteen niin yksisydämiseksi ja yksimieliseksi, ja rukoilisimme tuollaisen rukouksen, niin me saisimme jälleen uuden järistysten ajan. Aamen.

130 Huomatkaa. Pietari, entinen Herran kieltäjä, joka ei ennen uskonut Häneen, tai kielsi Hänet, ja lähti ja itki katkerasti ja tuli takaisin. Nyt, hän oli saanut Pyhän Hengen. Kuunnelkaapa, kun hän saarnaa.

> Ja Kesareassa oli mies, nimeltä Kornelius, sadanpäämies niin kutsutussa italialaisessa sotaväenosastossa.
>
> Hän oli hurskas ja Jumalaa pelkääväinen, niinkuin koko hänen perhekuntansakin, ja antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa.

131 Olipa siinä mies! Ei, ei… Muistakaa, ei edes pakana, ei edes juutalainen, sadanpäämies… "Sadan" tarkoitta sadan miehen. Mutta, hän oli Jumalaa pelkäävä mies. Jumalalla on aina pakanoiden keskuudessa, jumalaapelkääviä ihmisiä.

132 Kävellessäni ja jutellessani tänään erään nuoren miehen kanssa, sanoin: "Kun minä pääsen taivaaseen, yksi asia, jonka haluan tehdä, on kävellä kättelemään jotain tiettyä kaveria, joka on tehnyt jonkin jalon jutun" Ja hän kertoi siitä, jonka hän itse halusi nähdä. Hän halusi kätellä häntä, eri asioita ja kuinka Jumala oli siunannut ihmisiä.

133 Kun Uuria, kun Daavid oli ottanut Batseban, hänen vaimonsa, ja hänet lähetettiin pois ja hänet napattiin; ja tuo nainen oli tulossa äidiksi; ja nainen tuotiin sisään, niin, että juttu olisi mennyt Uurian tiliin. Hän ei ollut pakana, hän ei ollut juutalainen, hän oli pakana. Ja hän oli heettiläinen ja juutalaiseen uskontoon kääntynyt. Ja hänen käskettiin mennä ja jäädä hetkeksi kotiinsa ihanan, kauniin vaimonsa luo. Hän sanoi: "Jumala varjele, että tekisin sellaista, ja minun Jumalani arkki on taistelukentällä." Ja hän kieltäytyi siitä.

134 Ja, veli, ja kun minä pääsen kirkkauteen, haluan mennä Uurian tykö ja kätellä häntä ja sanoa: "Olkoon Jumala kiitetty, sillä sinun todistuksesi merkitsi todella jotain minulle maallisella matkallani."

135 Haluan mennä Danielin luo ja sanoa: "Tiedätkö, Daniel, kun sinä menit pelottomasti noiden leijonien eteen, se todistus merkitsi todella jotakin minulle." Kyllä vain.

136 Haluan nähdä apostoli Pietarin ja sanoa: "Pietari, sinä yönä, kun sinä olit vankilassa, ja Herra tuli sisään suuren valonsa kanssa ja valaisi sinut, voi, minä ihailin aina sitä. Ja sinä aloit seurata tuota valoa ja ovi aukeni edessäsi ja sinä lähdit suoraa päätä kadulle. Sinä kuvittelit näkeväsi unta." Voi, millainen hetki.

137 Taivaassa ei tule äänetöntä paikkaa olemaan, kun kaikki pelastuneet saapuvat kaikkialta sinne, eikö? Tulee olemaan uskomattoman hienoa saada sieltä paikka, kun kaikki pelastuneet tulevat marssien sisälle.

138 Ja täällä, tämä sadanpäämies, Korneliuksen kotona. Katsokaapa, miten Jumala järjesti sen. Nyt, Kornelius oli jumalaapelkääväinen mies. Hän rukoili aina ja antoi almuja ihmisille. Mikään muu, mitä sinä teet ei ole hyödyllistä, paitsi se, minkä Jumala laskee ansioksesi. Näin on. Ja hän rukoili ja antoi almuja ihmisille, ja hän oli hieno mies.

139 Ja eräänä päivänä, kun hän oli kotona rukouksessa, enkeli tuli huoneeseen, jossa hän oli. Uskotteko te enkeleihin? Enkeli tuli huoneeseen, jossa hän oli ja sanoi: "Kornelius, nouse ja mene Joppeen ja kysy miestä nimeltä Pietari, joka asuu erään talossa, jota kutsutaan Simoniksi, ja hän kertoo sinulle, mitä tehdä." Aamen.

140 Siis, Pietari, sillä kertaa, oli ollut matkoilla ja hänen oli tullut nälkä. Kello oli noin 12. Ja niinpä hän kiipesi talon katolle ja otti pienet nokoset. Hän ajatteli ottaa nokoset odottaessaan, että hänen päivällisensä valmistuisi.

141 Ja Kornelius lähetti sinne sotilaan ja kaksi hurskasta miestä ja vei heidät etsimään Pietaria.

142 Ja sillä aikaa, kun Jumala, jos Hän lähettää jonkun tapamaan sinua, Hän järjestää asiat edeltä siten, että niin todella tapahtuu.

143 Hän järjesti asiat sairaalassa tämän vauvan takia eilen, joka makasi siellä kuolemaisillaan siellä, eikä tiedetty mikä oli vialla. Ja Pyhä Henki puhui siellä huoneessa, teki järjestelyjä sairaalassa tuon lapsen parantumiseksi ennen kuin minä pääsin sinne. Halleluja!

144 Suomessa, kun tuo pikkupoika makasi siinä tiellä kuolleena ja hänen isänsä ja äitinsä ryntäsivät pellolta kiljuen ja käsiään väännellen, Jumala oli järjestänyt ennalta hänen henkiin herättämisensä kaksi vuotta aiemmin. Ylistys Jumalalle!

145 Ja tänä iltana, kun me olemme täällä rukoushuoneella ja podemme näitä juttuja, joita podemme, Jumala on järjestänyt ennalta meidän henkiin herättämisemme. Jonain upeana päivänä, Hän tulee. Se on järjestetty ennalta, ja miehet ja naiset, jotka sitä ajattelevat, joskus runoilijat laulavat näitä lauluja: "Oi, kerran kohtaamme pilvissä."

146 Suunnilleen 15 vuotta sitten, tästä illasta, minä seisoin tällä lavalla ison kaavion kanssa ja opetin.

147 Ja pieni helluntailaisryhmä oli tullut Louisvillestä. Enkä minä ollut uskonut ollenkaan noiden ihmisten tanssimiseen, niin kuin he tekivät. Ja pikku rouva tuli tänne soittamaan pianoa. Ja heillä oli tarkoitus soittaa erikoiskappale ja rummuttaa vähäsen… sormustimilla pesulautaa. Ja jotkut heistä takoivat peltipurkkeja. Ja minä suhtauduin kovin kriittisesti siihen. Ja niin ajattelin: "Mitähän tästä tulee?" Ja tuo nainen tuli ja soitti kappaleen. Hän meni soittamaan. Se rouva takoi pesulautaa. Ja tämä pikkuinen vaaleapäinen tyttö loikkasi tänne lattialle ja alkoi tanssia Hengessä.

148 Ja minä istuin ”kussa pilkkaajat istuvat.” [Ps. 1:1] Sanoin: "Siis, tätähän pitää oikein katsella." Ja olin sanonut seurakunnalleni niin, että ihmiset ajattelivat, että mitähän minä mahdan tehdä asialle. Minä jatkoin hänen katselemistaan ja ajattelin: "Siis onko mokomaa nähty. Tämä, jos mikä tekee minun seurakunnastasi soittoruokalan." Ja istuin siinä enkä sen enempää ymmärtänyt. En sanonut mitään, mutta sydämessäni kyllä ajattelin.

149 Ja niinpä katselin, kun hän tanssi. Ja ensimmäiseksi, siis, sanoin: "Siis, hetkinen. Mahtaakohan tällä rouvalla olla tästä mitään sananpaikkaa?" Ja rupesin ajattelemaan Kirjoituksia. Sanoin: "Missä Raamatussa koskaan tanssiminen olisi säädetty, ylipäätään?" Näin se meni. Ja minä ajattelin: "Mikähän heidät saa tanssimaan?"

150 Olin nähnyt Israelin lapset, heidän ylitettyään Punaisen meren, Miriam katsoi taakseen ja näki kaikkien noiden työnjohtajien hukkuneen. Hän otti tamburiinin ja ryntäsi tanssien rantaan. Ja Israelin tyttäret seurasivat häntä tanssien. Ajattelin: "Siinäpä voitto."

151 Olin nähnyt Daavidin, kun hänen rakkaansa istui sen viuhkan takana, leyhyttelemässä katsellen pientä söpöä poikaystäväänsä, Daavidia, joka seisoi siellä. Ja siinä tuotiin arkkia, josta veli Graham puhui hetki sitten, mäen toista puolta. Kun Daavid näki sen tulevan, hän alkoi tanssia ympäri, ympäri, ja ympäri sitä. "No johan," nainen sanoi: "sinähän häpäiset minut."

152 Daavid sanoi: "Jos sinä et halua katsella sitä, katsopas tätä." Ja ei kuin ympäri ja ympäri ja ympäri hän vain jatkoi."

153 Tiedättekö mitä? Jumala katseli alas taivaasta ja sanoi: "Daavid, sinä olet minun sydämeni mukainen mies." Pitää paikkansa!.

154 Ja minä ajattelin: ”Siis, yksi asia minussa on vialla. Minulla ei ole ol-

lut riittävästi voittoja, ehkä." Ja minä istuin siinä ja minulle tuli se sellainen metodistien jalkojen taputusjuttu. Ja ensiksi, tiedättekö… Jumala on todistajani, ennen kuin tiesinkään mitä tein, olin jo täällä lattialla tanssimassa ympäri sen tytön kanssa. Näin on.

155 Ja sitten minä sanoin: "Jumala, ota minut pois täältä, 'kussa pilkkaajat istuvat.' Suo minun katsella kaikkea maltillisesti, ennen kuin enää koskaan langetan jostakin tuomion." Aamen. Jumala tekee asioita erikoisilla tavoilla.

156 Minä en usko suureen osaan tästä hölynpölystä. En usko suureen osaan tästä roskasta. Mutta, minä uskon sellaiseen saarnaan, että todellinen, aito, Hengellä täytetty, Pyhän Hengen Jumalan Sana tulee osoitetuksi voimassa, Aamen. Sillä se on se juttu, joka pelasti minut. Se on se juttu, joka on tuonut minut tähän asti. Ja se oli se juttu, joka auttoi minua, kun lääkäri sanoi, että kuolen. Se on se asia, joka pelasti minut kuoleman hetkellä. Se on se asia, joka tulee nostamaan minut kuolleista. Ja se on se asia, jonka kanssa tulen menemään taivaaseen. Jos koskaan tulen pääsemään sinne, tulen menemään sen kautta, koska en tunne mitään muuta kuin sen enkä haluakaan tuntea muuta kuin sen. Näin se on.

157 Tuntea Jeesus, ja Hänen ristiin naulittuna ja siinä kaikki. Jos Hänet on naulittu ristiin, se saa minun lihanikin naulituksi ristiin Hänen kanssaan, ja minä olen kuollut maailman asioille. Voi. Aamen.

Siis, nyt minähän tulen aivan uskonnolliseksi. Siltä nyt alkaa tuntua.

158 Huomatkaa, siinä sitä oltiin. Oi, millaista heillä oli. Ihanaa kokousta pitivät. Kornelius sanoi: "Siis, menkää ja kysykää erästä nimeltä Pietari." Ja sanoi… Ei koskaan ennen ollut hänestä kuullutkaan.

159 Ja Pietari oli siellä ylhäällä ajatellen: "Herra, otanpa pikku nokoset ennen kuin syön päivällistä. Olen niin väsynyt ja nälkäinen."

160 Ja kun hän pani maata, hän joutui hurmoksiin. Sana sanoo niin. Sitten, uskoisin, ettekö tekin, että hän joutui hurmoksiin? Ja kun niin tapahtui, hän näki liinavaatteen laskeutuvan, täynnä matelijoita. Ja ääni sanoi: "Nouse, Pietari, teurasta ja syö."

161 Hän sanoi: "Ei, Herra. Olen juutalainen. Mitään epäpuhdasta tai saastaista ole mennyt suuhuni."

162 Hän sanoi: "Älä kutsu epäpyhäksi mitään, minkä minä olen puhdistanut." Hän sanoi: "Nouse." Hän sanoi: "Joku odottaa sinua alhaalla portilla ja jatka vain, älä ollenkaan epäile. Seuraa häntä. " Aamen.

163 Siis, Pietari ja hänen hurskastelevat tapansa, tehän tiedätte. Hän nautti, niin kuin, arvostusta ihmisten keskuudessa. Niinpä hänen täytyi pitää silmällä mitä söi. Hän oli juutalainen. Hänet oli kasvatettu tiukaksi presbyteeriksi, tiedättehän, tai semmoiseksi, ja hänen piti pitää silmällä mitä teki, johtuen hänen seurakuntatehtävästään.

164 Niinpä Herra sanoi: ”Seuraa noita pakanoita äläkä kiinnitä mitään huomiota siihen, mitä on tehty tai mihinkään. Mene vain sinne.”

165 Ja kun, hän meni Korneliuksen kotiin, oikopäätä, Kornelius oli kerännyt koolle väkensä kaikkialta sinne. Ja hän kertoi hänelle, miten oli nähnyt sen enkelin. Hän oli sanonut: ”Nyt, Pietari, minä– minä lähetän sinut.”

166 Ja kun Pietari pääsi sinne ja alkoi saarnata: ”Ja Pietarin vielä näitä puhui, Pyhä Henki lankesi heidän päälleen,” ja heidät täytettiin Pyhällä Hengellä ja alkoivat profetoida, puhua kielillä ja heillä oli ihanaa. Hän sanoi: ”Ei kai kukaan voi kieltää kastamasta?” Siis, nämä olivat saaneet Pyhän Hengen ennen kastetta. Ja hän määräsi heidät kastettavaksi Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen. Ja Pietari viipyi heidän kanssaan joitakin päiviä.

167 Siinä oli apostolinen seurakunta, joka lähti Hengessä mihin vain Jumala sanoi. Pietari jäi ilman päivällistään. Pietari lähti seuraamaan Herraa.

168 Eikä Jumala voi saada yhtään miestä tai naista tänään, tässä tabernaakkelissa tai muuallakaan, joka kiinnittää huomionsa siihen, mitä heidän ympärillään tapahtuu, vaan alistaa itsensä Herralle, erillisenä yksikkönä. Jumala tulee johdattamaan samanlaista ihmistä tänään, jollaista Hän johti silloin. Hän on osoittanut olevansa meidän kanssamme. Se, mitä me tänään tarvitsemme, on nöyrä, antautunut elämä. Antaudu. Älä vänkää itseäsi taaksepäin. Älä tee mitään muuta kuin mene suoraan Pyhän Hengen johdossa. Mitä Henki käskee tehdä, tee se ripeästi. Älä sano: ”No, minäpä odottelen ja otan selvää, mistä tässä ja tuossa on kyse.” Mitä Pyhä Henki käskeekin tehdä, mene ja tee se.

169 Mitäs, jos minä en olisi lähtenyt Suomeen, kun Pyhä Henki kutsui minua sinne? Mitäs, jos en olisi mennyt eilen sairaalaan, kun tuo pikkuvauva makasi siellä kuolemassa; en olisi mennyt?

170 ”Kuuliaisuus on parempi kuin uhri.” Tee, mitä Pyhä Henki käskee tehdä. Se, mitä meidän pitää tehdä, on antaa omien, lukuisten, kuiviin

puristettujen ideoittemme mennä, ja antaa Pyhän Hengen... Teitä on nyt opetettu. Te tiedätte, mikä on oikein, mikä väärin.

171 Mutta se, mitä te tarvitsette on, että, iso nyytti, täynnä Jumalan rakkautta kaadetaan sydämeenne, kaikki erimielisyydet peseytyvät pois. Haudataan vanhan vuoden kanssa, kun se haihtuu pois. Antaa sen mennä. Aloittakaamme uusi elämä, uusi alku. Ei voi... Jos olet jo syntynyt uudesti Jumalan valtakuntaan, sinulla jo on Pyhä Henki, ainoa, mitä sinun pitää tehdä on irrottautua näistä maailman asioista, jotka painavat sinut alas. On sanottu: "Pankaamme pois kaikki taakat, ["mikä meitä painaa" KR33] ja synti, joka niin helposti meidät kietoo ja juoskaamme kestävinä, elämä, edessä olevassa kilpailussa." Heprealaiskirje 12 luku. Pankaamme pois kaikki taakat!

172 Voitteko kuvitella, kun tietäjät tulivat Jeesuksen tykö? Minäpä teen hetkisen pikku draamaa siitä. Voin nähdä... Sanotaan, että oli kolme tietäjää. Sanotaan vain, että heitä oli kolme. Jim, John ja George, sanotaan, että olivat nimeltään. Ja he tulivat katsomaan Jeesusta. Ja voin nähdä kuinka he valmistautuivat lähtöön. Otetaanpa tämä kaveri, Jim. Hän oli melkoinen mies. Hän ryntää sanomaan vaimolleen, siis sanoi: "Tiedätkö, vaimo, mitä? Minä näin tähden, ja niinpä minun pitää lähteä." Ja niinpä mies menee ja pakkaa lähteäkseen.

173 Se on nykyihmisissä vikana. He pakkaavat tavaransa ollakseen kristittyjä. Jos teidän jotakin pitää tehdä, niin purkaa tavaranne, jotta olette kristittyjä! Päällämme roikkuu nyt aivan liikaa asioita.

174 "Äiti", joku sanoo: "Nyt, äiti, tiedätkö, minä en voi lähteä ilman pelipöytääni," ja niinpä hän ripustaa sen kamelin selkään. "Koska, siis, toiset pojat eivät arvosta minua, jos minulla ei ole korttipöytäni mukana."

175 Ja kaikkia näitä pikkujuttuja, jotka pitävät sinut... Ja sinulla on pikku aski itsekkyyttä. Se pitää ripustaa myös. Ja vähän juoruilua pitää pakata, vähän panettelua ja vähän tätä, sitä pitää ripustaa kamelin selkään.

176 Ja ensiksi, siis, hän hyppää, hajareisin vanhan kamelin selkään ja sanoo: "No niin, vauhtia!" Eikä se vanha kameli pystyy tuskin liikkumaan. Se on juntattu maahan niin kovin, että se on aivan länkisäärinen, melkein.

177 Ja sinä olet alituiseen potkimassa ja haukkumassa seurakuntaasi, jossa käyt, ja ehkä olet niin täyteen lastattu, ettei se pysty juoksemaan. Siitä homma kiikastaa. Sinun pitää purkaa kuorma, pestä, puhdistaa, oikaista.

Aamen. Mikä minussa on vikana? Huomaa se. Siitä on kyse.

178 Näen muiden menevän, jatkavan eteenpäin. Ja ensimmäinen juttu, siis, hän laskeutuu maahan ja katsoo taas tähteä. Ja niin, ensi töikseen hän alkaa heitellä pöydät yhteen suuntaan ja nyytit toiseen suuntaan.

Ja vaimo sanoo: "Mihin sinä, John, olet menossa?"

179 Ja hän vastaa: "Olen juuri panemassa pois kaikkea, mikä painaa ja mikä niin helposti kietoo minut. Minun on juostava tämä kisa kestävänä, sillä ahdas on portti ja kapea on tie, mutta harvat sen löytävät!" Siinä on tilaa ainoastaan sinulle ja Jeesukselle. Kukaan muu ei voi mennä siitä läpi. Aamen.

180 Vaimo sanoo… Saatan kuulla hänen sanovan: "No, siis, olet unohtanut kompassisi."

"Minä en tarvitse mitään kompassia."

181 "Sinähän unohdat tutkintosi. Unohdat pappisvihkimyksesi ja nämä kaikki muut jutut, joista olet riippuvainen."

Mies sanoo: "Kuule. En minä kompassia tarvitse."

"No mitenkä sitten kuljet?"

182 Mies osoittaa tähteä ja sanoo: "Menen Jumalan järjestämää tietä." Jumala järjesti minulle tähden, jota seurata, joka vie minut Kristuksen työhön!"

183 Ja minä iltana? Me emme tarvitse pitkiä koulutuksia ja kaikkea tätä. Me haluamme kulkea Jumalan tarjoamaa tietä. Ja Jumalan tarjoama tie tänään, on Pyhän Hengen kaste, ja Pyhän Hengen johtamat, ovat Jumalan poikia. Se vie sinut päämäärääsi. Pane taakat pois. Pane kaikki muu pois. Palatkaamme takaisin apostoliseen aikaan. Meidän perustuksemme on varma.

184 Jumala on todistanut sen merkeillä ja ihmeillä ja kuvilla ja kaikella muulla. Hän on osoittanut olevansa meidän kanssamme.

185 Ja ympäri maailman, tämä loistava, voimallinen Evankeliumi on pyyhkinyt 1500000 Jumalan valtakuntaan viime vuonna. Helluntaiseurakunta voitti kaikki muut seurakunnat mitä maailmassa on; viime vuonna rekisteröitiin 1500000 kääntymystä. Halleluja. Mikä on vinossa? Se on tänään voimakkain juttu, mitä maa tänään päällään kantaa. Mutta perkele on päässyt ihmisten keskuuteen ja saanut ihmiset hajaantumaan tässä pikku ryhmässä, ja tuossa pikkuryhmässä, ja saanut tämän ryhmän sotkemaan välinsä toisten kanssa.

186 Jos ihmiset, todella unohtaisivat itsekkyytensä ja erimielisyytensä ja liittäisivät kätensä yhteen, sydämensä yhteen, yhdeksi, 1000-vuotinen valtakunta alkaisi. Sitä juuri me tänä iltana tarvitsemme, ystävä, tulla yhteen. Juuri niin Branham tabernaakkelin pitäisi tehdä tänä iltana. Juuri niin kaikkien seurakuntien pitäisi tehdä, tulla keskinäiseen yhteyteen toistensa kanssa, yhtenä miehenä Jeesuksessa Kristuksessa. Vastasyntyneenä lapsena ja kulkea tätä suoraa, kapeaa tietä katsoen uskomme alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen Kristukseen.

187 Kuunnelkaapa. Minä en nosta meidän tabernaakkeliamme muiden yläpuolelle opissaan ja niin edelleen, vaan sanon tämän, rakkaille ystävilleni. Hakekaa maailmasta, mistä tahansa haluatte, ja me sanomme tämän kehuskellen, en kehuskelleen muusta kuin Jeesuksesta Kristuksesta, Jumalan Pojasta. Mutta katsokaapa, mitä Kaikkivaltias Jumala on tehnyt tälle pikku seurakunnalle. Kääntykää ympäri ja katsokaa jos haluatte. Juuri tästä seurakunnasta täällä alkoi tuo suuri herätys, joka pyyhkäisi yli koko maailman. Näin se on. Vilkaiskaapa sitä, niin eikö niin olekin? Jumala on kanssamme. Rakkaudessaan ja armossaan, katsokaa kuinka Hän parantaa meidät, kun olemme sairaita. Katsokaa näitä syöpätapauksia, sokeita, kuuromykkiä ja kaikkea muuta, jonka Hän on parantanut keskuudessamme kaikkialla. Ja sitten Hän rakasti meitä kyllin tullakseen alas tieteellistä todistusta varten antaakseen seurakunnalle hyväksyntänsä, antoi ottaa kuvansa meidän kanssamme. Aamen.

188 Silloin arvostelijoiden pitää sulkea suunsa ja perääntyä ja sanoa: "Tuohon minä en kykene sanomaan mitään." Aamen.

189 Minä olen tänä iltana iloinen siitä, että olen yksi heistä. Olen niin iloinen ollessani kristitty. Olen niin iloinen siitä, että elän ihmisten keskuudessa, jotka uskovat tähän suureen liikkeeseen, joka… Minä kyllä odotan tulevan vähän erimielisyyksiä, mehän olemme ihmisiä; mutta periaatteeltamme me olemme yhtä. Näin. Me olemme yhtä. Yhdessä me olemme yksi yksikkö Jeesuksessa Kristuksessa. Jumala on siunannut meitä ja antanut meillä näitä ihania asioita.

190 Ajatelkaapa, kuinka minä en olisi voinut olla täällä tänä iltana itse, jos en olisi ollut Jumalan asialla, kun parhaat lääkärit sanoivat, etten selviäisi. Mutta Ylilääkäri tuli alas ja sanoi: "Kaikki on minun käsissäni ja sinä selviät siitä." Minä uskoin Häneen.

191 Miten sisar Weaver istui tuolla luurankona tuossa pyörätuolissa, ja hänet työnnettiin tänne ylös kastettavaksi Jeesuksen Kristuksen ni-

meen. Lääkäri antoi hänelle aikaa elää seuraavaan aamuun, syöpä oli tuhoamassa häntä, seitsemän, kahdeksan vuotta sitten. Ja täällä hän on tänä iltana meidän kanssamme.

192 Kuinka monia muita voisin mainita, jotka ovat kävelleet sisään ja ulos näistä ovista, joista jotkut tulivat rampoina ja vaivattuina ja sairaina ja raajarikkoisina ja jalkapuolina, sokeina ja kaikkea muuta ja tulleet terveeksi tällä pienellä ovella täällä, todisteeksi Herran Jeesuksen Kristuksen ylösnousemisesta.

193 Mitä meidän sitten pitäisi olla? Mitä Branham tabernaakkelin pitäisi olla? Sen pitäisi olla majakka, joka seisoo yhdessä pimeimmistä paikoista maailmassa, Jeffersonvillessä. Jos jokin paikka tarvitsee Evankeliumia, se on Jeffersonville. Näin on. "

”Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?"

Silloin sanottiin: "Tulkaa ja katsokaa." Näin sen on.

194 Pimeitä paikkoja… Päivällä ei tarvita valoja. Niitä tarvitaan, kun on pimeää. Silloin Jumala lähettää valoa pimeisiin paikkoihin. On tosi raskasta… Helppo kulkea, kun kaikki rullaa keveästi. Mutta kun on kovaa, noissa pimeissä paikoissa, vaarallisissa paikoissa…

"Pitääkö minut kantaa taivaan kotiin kukkaisvuoteella
huolettomuuden,
kun toiset taistelevat voittaakseen palkinnon ja purjehtivat kautta
merien veristen?"

195 Juuri täällä, jossa ihmiset halkovat hiuksia ja eroavaisuuksia ja sen semmoisia, sata ja 44 tuhatta pakanaa kuolee päivittäin ja lähtee kohtaamaan Jeesuksen, tai kohtaamaan oikeudenmukaisen ja vilpittömän Jumalan tietämättä Hänestä mitään. 144000 kuolee joka päivä, pakanoiden kuolonuhrien määrä jotka eivät koskaan ole kuulleetkaan Jeesuksen Kristuksen nimeä, kuolee joka päivä. Ja me riitelemme siitä, olemmeko presbyteerejä vai metodisteja vai emme. Mikä häpeä! Mikä vääryys!

196 Se, mitä me tarvitsemme, on näky! Emme nenänvartta pitkin katselemista. Katsokaa tien loppupäätä. Jos ajattelen tätä päivää, tätä, sitä, tai muuta, minä elän tätä päivää varten. Mutta, jos elän ikuisuutta, jotakin, tuolla toisella puolella varten, jotakin varten, jonka Jumala on säätänyt, ja minun on se kohdattava jonakin päivänä.

197 Olen käyttänyt liikaa aikaa, kymmenen minuuttia. [Nauhalla tyhjä kohta– toim.]… Jumalan armon kautta ja avulla.

198 Kaksi vuotta olen pyytänyt Häneltä uudelleen ja uudelleen. Olen pyytänyt Häneltä viisitoista vuotta jotakin, ja Hän antoi sen lopulta. Ja minä jatkan Hänen ovensa kolkuttamista, jos minä elän ensi vuoden, jos Hän ei anna sitä minulle tänä vuonna (Näettekö?), tätä asiaa, jota olen pyytänyt. Se tulee Hänen kunniakseen, jotakin, jonka voin tehdä Hänen puolestaan tuolla. Jos Hän vain antaa sen minulle, minä voin lähteä tuonne ulos ja voittaa sieluja Hänelle pikkuisen paremmin. Olla vähän voimakkaampi sillä tavalla. Ja minä rukoilen, että Hän tekisi sen. Se on minun rukoukseni Hänelle.

199 Ja minun todistukseni teille, että, jos te todella rukoilette puolestani ja pidätte rukouksella minut pystyssä Hänen edessään, silloin minä voin jatkaa. Kuinka minä voisin tehdä yhtäkään asiaa, välittämättä siitä, mitä tapahtuu, jos minulla ei olisi ketään, joka uskoo minuun? Teillä on tässä yhtä suuri osuus kuin minulla, tai kellä tahansa. Teillä on yhtä suuri osuus. Välittämättä siitä, mitä me teemme, saarnaammeko me, mitä sanommekaan, jos ei ole ketään sitä uskomassa, silloin ei ole mitään tehtävissä. Näin on. Silloin me epäonnistumme. Mitään ei ole tehtävissä, jollemme me kokoonnu ja usko toinen toisiimme. Minä uskon teihin ja te uskotte minuun. Ja yhdessä me uskomme Jumalaan ja uskomme, että Hänen Henkensä johtaa meitä.

200 Nyt, veli Funk, oletko sinä tulossa ylös? Sinä pitelet sitä vauvaa nyt. Siinä on sinun tekosyysi. Veli Wood, luulisin, että sinä olet nyt seuraava sitten. [Veli Wood sanoo: "Veli Jackson."– toim.] Selvä, ja hän hyväksyi veli Jacksonin. Siis, minä luulisin, että veli Jackson on seuraava. Herra siunatkoon veli Jacksoniamme, joka tulee seuraavaksi.

201 Herra sinua siunatkoon. Rakasta– rakastatteko te Herraa? Näyttäkääpä kätenne. Rakastatteko te Herraa? [Seurakunta vastaa: "Aamen."] Selvä.

202 Sisar Gertie, tulisiko tänne hetkeksi. Haluaisin, että laulat yhden kanssani. Kaikki muutkin laulavat. Aion yrittää. Kurkkuni on niin käheä kuin olla voi, koska kylmetin itseni, ja minä… Jotakin, pääni… Mutta haluan, että autat minua laulamaan tämän vanhan hyvän laulun. Ja anna minulle vähän sävellajia. Minä en tiedä, mikä se on. Mutta… En tiedä, mikä se on. Anna minulle jonkinlainen ääni, koska haluaisin laulaa: "Vuotaa verta," teidän kaikkien kanssa. Ettekö te uskokin siihen? Selvä. Kaikki yhdessä nyt.

Ensimmäinen, joka kuoli tämän Pyhän Hengen suunnitelman

takia,
oli Johannes Kastaja, ja hän kuolikin kuin mies.
Sitten tuli Jeesus, ja Hänet naulittiin ristiin.
Hän saarnasi, että Henki pelastaa ihmiset synnistä.

Vuotaa yhä verta, kyllä vuotaa verta,
Pyhän Hengen Evankeliumi vuotaa yhä verta.
Opetuslasten verta, jotka kuolivat totuuden puolesta.
Tämä Pyhän Hengen Evankeliumi vuotaa yhä verta.

Sitten Stefanus kivitettiin. Hän saarnasi syntiä vastaan.
Hän suututti ihmiset niin, että he murskasivat hänen päänsä.
Mutta hän kuoli Hengessä ja antoi henkensä
ja meni kohtaamaan muita, tuota elämänsä antanutta joukkoa.

Vuotaa yhä verta, kyllä vuotaa verta,
Pyhän Hengen Evankeliumi vuotaa yhä verta.
Opetuslasten verta, jotka kuolivat totuuden puolesta.
Tämä Pyhän Hengen Evankeliumi vuotaa yhä verta.

Oi, Pietari, ja Paavali ja jumalinen Johannes.
He antoivat henkensä, että Evankeliumi voisi loistaa.
Heidän verensä sekoittui entisaikojen profeettojen vereen
niin, että tosi Sana voitaisiin kertoa rehellisesti.

Vuotaa yhä verta, kyllä vuotaa verta,
Pyhän Hengen Evankeliumi vuotaa yhä verta.
Opetuslasten verta, jotka kuolivat totuuden puolesta.
Tämä Pyhän Hengen Evankeliumi vuotaa yhä verta.

Kuunnelkaapa nyt tätä:

Sielut alttarin alla huokaavat: "Kuinka kauan?"
Sillä Herra rankaisee niitä, jotka ovat tehneet väärin.
Mutta tulee olemaan vielä lisää niitä, jotka antavat elämänsä veren.
Sillä tämä Pyhän Hengen Evankeliumin– ja sen purppuraisen virran tähden.

Noustaanpa ylös nyt.

Vuotaa yhä verta, kyllä vuotaa verta,
Pyhän Hengen Evankeliumi vuotaa yhä verta.
Opetuslasten verta, jotka kuolivat totuuden takia.
Tämä Pyhän Hengen Evankeliumi vuotaa yhä verta.

203 Oletteko iloisia, että te olette yksi heistä? Minkälaista Evankeliumia? Samaa Evankeliumia, joka annettiin ihmisille. Samat merkit, samat ihmeet seuraavat Tulipatsasta, sama Herra Jeesus, samaa sairaitten paraneminen, sama Hengen voima. Kaikki vain menee eteenpäin. Sama vaino on tulossa.

...Tämä Pyhän Hengen Evankeliumi vuotaa yhä verta.

Ja kaikki yhdessä nyt.

Vuotaa yhä...

204 Kääntykääpä ympäri ja kätelkää jotakuta, ja sanokaa: "Kiitos Jumalalle."

...vuotaa verta

205 Halleluja! Etkö, veli olekin...?... Kiitos Jumalalle. Aamen.

Vuotaa yhä verta, Opetuslasten verta, jotka kuolivat totuuden puolesta.
Tämä Pyhän Hengen Evankeliumi vuotaa yhä verta.
Oi, kuinka rakastankaan Jeesusta
Oi, kuinka rakastankaan Jeesusta
Oi, kuinka rakastankaan Jeesusta,
koska Hän rakasti minua ensin.

Lauletaanpa vähän kovemmin. Nostakaa kätenne ylös.

Oi, kuinka rakastankaan Jeesusta
Oi, kuinka rakastankaan Jeesusta
Oi, kuinka rakastankaan Jeesusta,
koska Hän rakasti minua ensin.

206 Taivaallinen Isämme. Me kiitämme sinua tänä iltana Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta. Hänen vallastaan. Hänen rakkaudestaan. Ja tietoisena siitä, että tänä suurena ylevänä päivänä, jona me elämme, jonka entisajan profeetat näkivät ennalta ja antoivat käskyjä sen suhteen, ja sanoivat, kuinka ihmiset tulisivat olemaan väkivaltaisia, pöyhkeitä, enemmän hekumaa, kuin Jumalaa rakastavia, joilla on jumalisuuden ulkokuori, mutta, jotka kieltävät sen voiman. Kun hän sanoi viimeisinä aikoina tulevan pilkkaajia, ja tekevät pilaa ja pitävät pilkkanaan, ja nyt me elämme niitä, Isä.

207 "Sotavaunut riehuvat kaduilla, ryntäilevät toreilla sekaisin. Ne kiitävät kuin salamat. Ne näyttävät soihduilta." Kaikki nämä suuret profetiat,

täyttyvät!

208 Kun Jeesus sanoi vuorovesiaaltojen murtuvan rantapenkereille, edestakaisin, kun suuria merkkejä ja ihmeitä ilmestyy ylös taivaalle, niin kuin lentäviä lautasia ja semmoisia… Näiden merkkien takia… saavat maailman pelkäämään ja vapisemaan. Monin paikoin tulee maanjäristyksiä ja kaikenlaisia juttuja ja epätoivon aika ja ahdinko kansojen kesken.

209 Ja Hän sanoi, että sinä päivänä Israel puhkeaisi kukkaan. Halleluja. Tuo kuusisakarainen Daavidin tähti hulmuaa Jerusalemin yllä tänä iltana ensimmäistä kertaa 2500 vuoteen. Kansakunnat murtuvat, silmut puhkeavat viikunapuuhun!

210 Ja silmut puhkeavat muihinkin puihin. Silmut puhkeavat pahoihin. Roomalaisuuteen puhkeaa silmuja. Kommunismiin puhkeaa silmuja, ja sinun seurakuntaasi puhkeaa silmuja.

211 Kevät on tulossa. Suuri Elämän Herra, nosta parantumisesi, sinun siipiesi suojassa, Herra ja anna palvelijoillesi kaikki voimat ja merkit ojentaaksemme sinun lapsesi, Jeesuksen käden tuodaksemme esiin ihmeitä ja tehdäksemme merkkejä ja saarnataksemme Evankeliumia maailman ääriin asti. Suo se Herra.

212 Siunaa tätä pientä seurakuntaa. Siunaa sen paimenta, Herra, rakastavaa veljeämme. Siunaa kaikkia, jotka tekevät yhteistyötä kanssamme, ja jotka kutsuvat avuksensa sinun nimeäsi, kaikkialla maailmassa. Auta, tänä tulevana vuotena, Herra, auta panemaan parastamme sinun palvelemisessasi. Pidä sairaus loitolla keskuudestamme. Ja voitele Pyhällä Hengellä. Pidä kateellisuus, pidä riita, pidä kateus, pidä kaikki, mikä on jumalatonta kaukana meistä. Ja tultakoon meistä sanomaan, että me olemme sinun lapsiasi, kaupunki kukkulalla, jota ei voi pitää salassa. Suo se, Isä.

213 Siunaa meitä ja anna menneisyytemme anteeksi. Ja voikaamme sanoa, kuten Paavali, ”Unohtaen nuo menneet asiat, me jatkamme sitkeästi eteenpäin kohti korkean kutsumuksemme päämäärää Kristuksessa.”

214 Herra, Jumala. Lähetä minut, minne haluatkin. Minä olen valmiina tekemään tahtosi, milloin tahansa.

215 Anna meille anteeksi, sanon uudelleen, ja pyhitä tämä seurakunta kunniaksi ja kiitokseksi sinun nimellesi, ja sen ihmiset, sillä me pyydämme sitä Jeesuksen nimessä. Aamen.

216 Voitte istuutua. Herra teitä siunatkoon.

Oi, yläilmoissa tulee olemaan kokous
tuossa ihanassa, suloisessa, tulevassa.
Tulen tapaamaan sinut, sinut siellä,
tuossa kodissa, pilvien yllä.
Kuolevainen korva ei kuule koskaan sellaista laulua,
se tulee olemaan upeaa, sen sanon!
Sillä Jumalan oma Poika, tulee olemaan johtajana
tuossa kokouksessa, yläilmoissa.

Olet kuullut pikku Mooseksesta kaislikossa.
Olet kuullut pelottomasta Daavidista ja lingosta.
Olet kuullut tarinan unennäkijä Joosefista,
ja laulat usein Danielista ja leijonista.
Voi, siellä tulee olemaan monia, monia muitakin Raamatusta,
ja minä ikävöin heidän tapaamistaan, sen sanon!
Ja tulevaisuudessa Herra suo meidän tavata heidät,
tuossa yläilmojen kokouksessa.

Oi, yläilmoissa tulee olemaan kokous
tuossa ihanassa, suloisessa, tulevassa.
Tulen tapaamaan sinut, sinut siellä,
tuossa kodissa, pilvien yllä.
Kuolevainen korva ei kuule koskaan sellaista laulua,
se tulee olemaan upeaa, sen sanon!
Sillä Jumalan oma Poika, tulee olemaan johtajana
tuossa kokouksessa, yläilmoissa.

217 Eikö ole ihanaa? Voi. Siellä on Yksi, jonka haluan tavata ennen kaikkea. Se on Jeesus. Ettekö tekin? Se saa tuntemaan itsensä niin iloiseksi, niin puhdistetuksi, niin puhtaaksi. Eikö tämä saakin teistä tuntumaan niin kuin teidät olisi kuurattu putipuhtaaksi? Vain rakastamaan Häntä.

...kokous ilmassa,
tuossa ihanassa, suloisessa, tulevassa.
Tulen tapaamaan sinut, sinut siellä,
tuossa kodissa, pilvien yllä.
Kuolevainen korva ei kuule koskaan sellaista laulua,
se tulee olemaan upeaa, sen sanon!
Sillä Jumalan oma Poika, tulee olemaan johtajana
tuossa kokouksessa, yläilmoissa. Rakastatteko te sitä? (Voi, että.)

Olet kuullut pikku Mooseksesta kaislikossa
Olet kuullut pelottomasta Daavidista ja lingosta
Olet kuullut tarinan unennäkijä Joosefista
ja laulat usein Danielista ja leijonista
Voi, siellä tulee olemaan monia, monia muitakin Raamatusta
ja minä ikävöin heidän tapaamistaan, sen sanon
Ja tulevaisuudessa Herra suo meidän tavata heidät
tuossa yläilmojen kokouksessa.

Oi, yläilmoissa tulee olemaan kokou
tuossa ihanassa, suloisessa, tulevassa
Tulen tapaamaan sinut, sinut siellä,
tuossa kodissa, pilvien yllä.
Kuolevainen korva ei kuule koskaan sellaista laulua,
se tulee olemaan upeaa, sen sanon!
Sillä Jumalan oma Poika, tulee olemaan johtajana
tuossa kokouksessa, yläilmoissa.

218 Oi. Siellä minä haluan olla, ettekö tekin? Kuinka moni sanoo: ”Jumalan armon avulla, minä haluan olla siellä.”? Ihanaa, kiitos Jumalalle. No niin, veli Neville. Hyvää uutta vuotta teille kaikille. Jumalan siunausta teille.

branhaminsaarnoja.fi